

מיסורת הש"ם

א. עמי פ"ז מלה קראן
ב. פמ' ס' ה' ו' ז' מה' נ' :
כ. נלמה מקדש ס' י' :

၁၁

רביינו חננאל (המשך)
מוורו להניכיס בכהנה
לוילא, שנאמר וירק משה
את צבצלאם יתיר עופר ממו
בכהנחתו. קתני מיהה
מורו שכננו לפנים
ממהחצירו באהביהם והכי
פערת להה דרב חסדא, ושנין
תנייא ר' מאיר וארכ' חדיד אמר
כרי' שעגון. רגניה בדר
שביש מוחזק למנהג לרדו

ובונחנה דה דבר ר' יהוזה.
ר' יוסי אמר אין כיריך הרוי
הוּא ויאור מילון זעיר
המחנה כל צערו וכל זב
ויאמר ר' יוסי כל טמא לא פטש,
טמא נפש ואל אמר ד'
יאני אמר טמא מטה
משלחו ובן לא כל שכן מה
תל ב' ליתן ב' חנונה
שניהם, יאמר זב ואל אמר
מוציאו ואין אמר זב
משלחו מצורע לא כל שכן
מה תלה מיטרין לאין לו
מונח שליישין בשווא
יאמר ברד רב שב הכרוב
ונתקע לעשׂהן. נמי ומומר
טמא בדרכם אמר מות קרייז זב
לא כל שכן משליח זב
ויאמר ר' יוסי טמא מטה משלחו זב
וושבעין. וודחין מוכל
דרתב טמא מטה מבזבז אדרבא
טמא מטה חמוץ ממנו

בזה בחרה יהודיה להיות טעון כלפיו
חומרן למחנה, ומרבנן טמא
אה לו מגופו. ותוב אקסניין
ב' אינו מטמא באונס, דתנן
זבב שבראות

פי' צקו' לדמגין כל ימי חלק קנגע צו'
להו קו' כל ימיו כדר' יק' שטן עבד
עונס חמר כמוו גן יוכל נצלמה כל ימיו
הימוי' רישיה דקרלה בספדים ועד ספקה
ריב' ח' דלן דמי לדין יוכל נצלמה כל
ימיו מכם דיליכם להו הילן כבמצלמה
כל ימיו הילן כסלה גן מכם מכם
סכי וטור' דסלה נמקו נעלס גן

הכתוב נתכו לעשה.
משמעותו דינמי
יכנכם יחוור ווילן צו
תקפקה נלי' לדסן ס' נ' ז'

אלא יש לך שעה שובני
ואין טמא מתים משתה
הבא בטומאה אמר אב

הנמה יט נך עעה איזין ומורען מיט
מיטיס נכוןיס לומוס: צטומהה. כטראוו
פנט צטומנהו וויזין ומורען זאנן נדילן: ז
טפלס זוממייה: ואויזה ווא זו. זטמייה: ז
הייז נדלה וויזין יזבור נדלהין צטומול
נטפס סווע דליאקינן גבוי לחץ כי יסיא
טומול) גט מאכיך קאנל נטפס ונדילס
לדייקין לייט ולטן יזבור לאטעל מיטמס

גלוון השם

הנחות הגר"א
[א] נב' למיל ממעם
וואר למינו והוא כ"ל:

— 1 —

אומר זב משלחה מצורע לא כ"ש אלא יש
לך שעיה שמצורעין משתלחין ואיזה זה פסח הבא
ומתמא מתרים משתלחין ואיזה זה פסח הבא
בטומאה וכי תימא ה כי נמי והתנן
זבים ובות נרות ווילדרות ואם יכולו פטורין
אליא אמר אבי לעולם מקרא קמא אם
כון ניכחוב רחמנא איש אש כי יהה פמא
לנפש מה ל כי תימא האי לנפש
להיכי הוא דאתה הטמא מות הוא דנדחה
פסח שני אבל שאר טמאין לא וזהתניא
יכיל לא יהו עושין פסח שני אלא
טמאין מתרים ושוהה בדרך רוחקה ובין
ומצורעין ובועל נרות מנין ת"ל איש אש
לנפש דכתיב רחמנא למה לי אלא ה כי
קאמיר אישנדחה לפסח שני ואין ציבור נדחה
פסח שני אלא עבדי בטומאה וכי עבדי
ציבור בטומאה בטמא מות אבל שאר טמאין
לא עבדי אמר רב חסדא מצורע שוכנס לפנים
ממיחיצתו פטור שנאמר בדר ישב מחוץ
למחנהמושבבו בדר ישב לבדו ישב מחוץ
למחנהמושבבו הכהוב נתקו לעשה איתיביה
במצורע שנכנס לפנים ממיחיצתו בארכבים
זבון ובות שנכנסו לפנים ממיחיצתן
בארכבים ומטמא מות מותר לכטם
למחנה ליה ולא טמא מות בלבד אמרו
אליא אפילו מות עצמו שנאמר זוקח משה
את עצמות יוסף עמו עמו במיחיצתו
הנאי היא דתניא בדר ישב לבדו זיבש
שלא יהו טמאין אחרים יושבון עמו יכול
יהו ובין ומתאים משתלחין למחנה
אחד תלמוד לומר זולא יטמאו את מחניהם
ויליתן מחנה לה ומhana לה דברי רבי יהודה
ר"ש אומר איננו צרייך הרי הוא אומר זישלחו
מן המhana כל צרווע וכל זב ואני אומן
אני אמר טמא מות ואל יאמר טמא זב ואני אומן
כ"ש למה נאמר זב ליתן לו מhana שניה ויאמר
זבון משתלחין מצורעין לא כל שכן למה נאמר
כשהוא אומר בדר ישב הכהוב נתקו לעשה
שבון טומאה זונאה עליון מגוף אדרבה טמא
שלישי ושביעי אמר קרא טמא וכל טמא לרבע

שנבסה לפסם ממהצחים שפיטר מלוקות וכובד בדור ישב מושביו נתקו בלבו שיאו לזר. וומרבנן עליה מעורב בסבב סטטוס מהצחים אוניברסיטאיים, כמו גם בדור אחד מאוחר יותר, שירב בז'אנר הארכיטקטוני הארכיטקטוני של המאה ה-20.